

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De mari. cap. lv.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

A aut in aliis rebus eum imitari ac sequi, cui calamitas tenebras offudit. Hinc enim calamitatem potius auxeris, quam lenieris.

Qui iacentem erigere cupit, eo qui prostratus est, sublimior omnino esse debet. Nam qui ^{ibid.} item concidit, altero quoque ipse, a quo excitetur, opus habet. At verò rerum euentibus submorderi, ac tacite cum morientibus contristari æquum est.

Cur non opes nostras prudenti Domino ad ipsius voluntatem & arbitrium administrandas committimus, verum tanquam propriis rebus spoliati, excandescimus, atque eorum, qui ex hac vita decesserunt, tanquam iniuria affectorum, vicem dolemus?

Hoc nomine discruciemur, quod in his sepulcris, quæ circumferimus, diuturnior moram trahimus: & qui Dijs facti sumus, peccati mortem, vt homines, obimus.

B Quandiu adhuc mortuum lugebimus? An non ad idem domicilium contendimus? An Nat. in non quamprimum eundem lapidem subituri sumus? An non idem puluis cõfestim erimus? ^{funer. Cæ.} Huiusmodi vita nostra est, fratres, huiusmodi terra ludicrum: vt cum non simus, nascamur, & nati rursus aliò migremus.

Ne filij tui quieti, ò homo, inuideas: verum illud noscas, cum, qui mortuus est, ad meliorem letitiam migrasse, atque ad præstantiorem regionem sese contulisse: teque non filium amisisse, verum in tuta iam sede collocasse. ^{Chrysof.} Caue igitur dicas, Non iam pater vocabor. Quid enim est, quæso, quamobrem manente filio pater iam appellari desinas? Num enim puerum perdidisti? Num filij iacturam fecisti? Imò verò potius adeptus es, ac certius habes. Ob idque non hic tantum, sed etiam in cælo pater vocaris.

C Propter mortuum noli lamentari. Commune enim hoc iter est: ac beatus qui anteuertit. ^{Nili:}

De morte, ac mortis metu.

CAP. LIIII.

FACTA est fames in terra: descenditque Abram in Ægyptum, vt peregrinaretur ibi. Dixitque Sarai vxori suæ: Noui quod pulchra sis mulier, & quod cum viderint te Ægyptij, dicturi sunt, Vxor illius est, & interficient me, & te referuabunt. Dic ergo, obsecro te, quod soror mea sis: vt bene sit mihi propter te, & viuat anima mea ob gratiam tuam, &c. ^{Gen. 12.}

D Abimelech ad Abraham, Quare hoc fecisti? Respondit Abraham, Cogitauim eum, dicens: Forsitan non est timor Dei in loco isto, & interficient me propter vxorem meam. ^{cap. 20.}

Eodem modo Isaac peregrinatus est in Geraris, & eodem modo Rebecca locutus est. ^{Gen. 26.}

Timuit Dauid à facie Achis regis Geth. Et immutauit os suum, & collabatur inter manus eorum, & impingebat in ostia portæ, defluébantque saluæ in eius barbam. ^{1. Reg. 21.}

Misit Iezabel nuncium ad Eliam, dicens, Hæc mihi faciant Dijs, & hæc addât, nisi hac hora cras posuero animam tuam sicut animam vnus ex illis. Timuit ergo Elias, & furgens abiit, & perrexit in desertum viam vnus diei, &c. ^{3. Reg. 19.}

E Tunc Discipuli relicto Iesu fugerunt. ^{Mat. 26.}

Omnibus hominibus istud insitum est, vt mortem extimescant. ^{Cyrill.}

De mari.

CAP. LV.

QORTITVDINE sua sedauit mare: scientia autem strauit concauitatem eius. Quis conclusit ostia mare, quando erumpebat, quasi de vulua procedens: Cum ponerem nubem vestimentum eius, & caligine illud quasi pannis infantia obuoluerem? Circumdedi illud terminis meis, & posui vectem & ostia. Et dixi, Vsq̄uehuc venies, & non procedes am- ^{1ob. 38.}

Q iij

- plius, & hinc confringes tumentes fluctus tuos. F
- Isa. 72.* Congregans sicut in vtre aquas maris, &c. Qui conturbat profundum maris, &c. Tu confirmasti in virtute tua mare. Hoc mare magnum & spatiosum manus: illic reptilia, quorum non est numerus. Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, ipsi viderunt opera Domini, & mirabilia eius in profundo, &c.
- Eccl. 1.* Omnia flumina intrant in mare: & mare non redundat.
- Prov. 8.* Quando circumdabat mari terminum suum, & legem ponebat aquis, ne transirent fines suos.
- Esai. 43.* Dominus qui dat viam in mari: & in aqua forti semitam.
- Hier. 5.* Qui posuit arenam terminum mari, praeceptum sempiternum quod non praeteribit. Et commouebuntur, & non poterunt: & intumescunt fluctus eius, & non transibunt illud. Qui conturbat mare, & sedat fluctus eius: Dominus omnipotens nomen eius. G
- Sap. 14.* Ut naus merces ferat, homines excogitarunt, & artifex sapientia fabricauit sua. Tua autem prouidentia gubernat: quoniam dedisti & in mari viam, & inter fluctus semitam firmissimam, ostendens quoniam potens es ex omnibus saluare, etiam si sine arte aliqui adeat mare. Sed ut non essent vacua sapientiae opera. Propter hoc etiam exiguo ligno credunt homines animas suas, & transmittentes mare per ratem liberati sunt.
- Eccl. 43.* Qui nauigant mare, enarrant pericula eius: & audientes auribus nostris admirabimur. Illic praecleara opera, & admirabilia: varia bestiarum genera, & creatura H belluarum.
- Basil. Ho. 4. in Hexam. Hier. 5.* Saepenumero mare a ventis in furorem actum, ac fluctibus in summam magnitudinem assurgens, simulatque littora duntaxat contigerit, impetu suo in spumam dissoluto reuertitur. An non me timebitis, dicit Dominus, qui pono arenam terminum mari? Arena, qua nihil imbecillius est, mare, quod vis ventorum intolerabile reddit, non secus ac freno quodam, coercetur.
- Ibid.* Incundum spectaculum albescens mare: cum videlicet firma tranquillitas ipsum obtinet. Incundum item, cum lenibus auris tergem crispans, purpureum aut ceruleum colorem intuentium oculis iniicit, nec vicinam continentem vehementius verberat, sed tanquam amicis quibusdam & pacatis complexibus eam consalutat. I
- Ibid.* Mare terras longe inter se distitas nexu suo copulat, liberum videlicet nauigantibus commercium praebens. Atque & mercatoribus opes conciliat, & vitae penurias facile sarcit: ut quae, tum iis, qui rerum copia abundant, id afferat, ut ea exportare possint, tum iis, qui inopia conflantur, hoc efficiat, ut ea quibus carent, comparare queant.
- Nax. Orat. 2. de Theolog.* Si maris magnitudinem admirari ac suspicere non possem, lenitatem ipsius admirarer, quoque pacto solutum intra metas suas sese contineat. Si autem lenitatem admirari non possem, magnitudinem certe admiratione prosequer. Quoniam autem utrumque ipsi inest, ipsius in utroque potentiam praedicabo. Quid ipsum coegit? Quid tanquam vinculis quibusdam astrinxit? Quonam modo attollitur, & intra terminos suos consistit, velut vicinam terram verita? Qui fit, ut & fluuios omnes capiat, & tamen ob exuberantem suam copiam eadem semper maneat? Quonam pacto arena ipsi limes est, tam magno elemento? Praeceptum circumdedit super faciem aquae. Hoc nimirum liquidae naturae vinculum est. Quonam item modo terrestrem nauilium exigui ligni ac venti ope ducit (non admiratione afficeris hoc intuens? non obstupescit mens tua?) ut per commercium ob necessarios usus mare ac terra inter se vinciantur, atque in unum homini ea coeant, quae natura tantopere inter se distident?
- Idem Orat. 1. de Pace. Chrys.* Nam quid de mari ac terra dicam, quae leniter ac placide inter se miscentur, ac, dum benigne inuicem communicant & accipiunt, hominem alunt, opes nimirum suas copiose ac profuse ipsi suppeditantia?
- Qui descendunt mare in nauibus, facientes operationem in aquis multis, ipsi viderunt opera

A opera Domini, & mirabilia eius in profundo. Quænam mirabilia? Mare ad nubes usque intumescens, terram in medijs aquis elucentem, nauim è sublimi fluctu pendentem, ac nunc per vadum cauitatem tanquam in præceps labentem, ac subsidentem, nunc rursus at-tollentibus sese fluctibus in ærem tanquam funda quadam elatam.

Ventorum impetu ab imo fundo perturbatum mare, atque ingenti vi impulsum, arena terminos minime transilit. Terminum enim, inquit ille, posuisti, quod non præteribit. Ve-rum cum fluctus è pelago volutus percurrerit, atque æstuans sese excavarit, ac quodammodo rugiens intumuerit, & in littora elatus propenderit, diuinam legem in arena im-pressam legit, statimque refringitur & reuoluitur, ac velut reuerentia quadam ac metu affectus in caput relabitur, atque in sese dilabitur: nec impostas sibi arenae metas excedit.

B O singulare miraculum! ingens illud atque horrendum mare ab arena, hoc est re instabili, quæq; facile huc atq; illuc disici potest, tanquã muro quodam obsepitur: ac terra tenuis & lanuginosa, quæq; à ventis huc atque illuc spargitur, furentes fluctus frænâ ac reprimi-t.

Mare admirari operæpretium est, cuius beneficio terræ bonorum commutationes inter se vicissim pendunt: atq; ea, quibus carent, accipiunt, & ea, quibus abundât, remittunt.

De filiabus.

CAP. LVII.

Mulier si quippiam voverit, & se constrinxerit iuramento, quæ est in domo patris sui, & in ætate adhuc puellari, si cogno-uerit pater votum quod pollicita est, & iuramentum quo obli-gauit animam suam, & tacuerit, voti rea erit: quicquid pollicita est, & iurauit, opere complebit. Sin autem statim vt audierit, cõ-tadixerit pater: & vota, & iuramenta eius irrita erunt, nec ob-noxia tenebitur sponsioni, eò quòd contradixerit pater.

Filiæ tibi sunt? Serua corpus illarum, & non ostendas faciem tuam hilarem ad illas. Trade filiam, & grande opus feceris, & homini sensato da illam. Filia patri abscondita est vigilia: & cura ipsius submouet somnum. In filia impudente firma custodia. Filia fatua in deminoratione est. Filia prudens hæreditatem afferet viro suo: nam quæ confundit, in mœrorem fit genitoris. Patrem & virum confundit audax: ab vtrisque autem inhonorabitur.

D Volo adolescentulas nubere, filios pro creare, matres familias esse.

Quòd nemini temerè confidendum sit.

CAP. LVIII.

Nolite credere amico: & nolite confidere in duce: ab ea quæ dor-mit in sinu tuo, custodi claustra oris tui. Quia filius contumeliam fa-cit patri, & filia confurgit aduersus matrem suam, nurus aduersus so-crum suam: & inimici hominis domestici eius.

E Vnusquisque se à proximo suo custodiat, & in omni fratre suo nõ habeat custodiam: quia omnis frater supplantans supplantabit, & omnis amicus fraudulenter incedet, & vir fratrem suum deridebit.

Coram extraneo ne facias quicquam absconditum: nescis enim quid pariet. Non omni homini cor tuum manifestes: ne fortè conuities tibi. Ne consilium in eas cum homine tibi inuidente: & ab æmulatoribus abstraha consilium tuum.

De messe & vindemia.

CAP. LVIII.

Vm messueris segetes terræ tuæ, non tondebis usque ad solum superfi-ciem terræ, nec remanentes spicas colliges. Neque in vinea tua racemos, & grana decidentia congregabis, sed pauperibus & peregrinis carpenda dimittes.